

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1788/2018
08.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник ББ, адвокат у ..., против туженог ЈП "ВВ" Регионална јединица ... – Подручна јединица ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду број Гж1 519/18 од 12.03.2018. године, у седници већа одржаној 08.05.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду број Гж1 519/18 од 12.03.2018. године, тако што се **ОДБИЈА** жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Руми број П1 536/12 од 23.11.2017. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом надокнади трошкове ревизијског поступка у износу од 33.000,00 динара, у року од 15 дана.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми број П1 536/12 од 23.11.2017. године је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење в.д. генералног директора туженог број ../12 којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 21.02.2002. године и анекс од 01.12.2005. године и да се обавезе тужени да тужиоца распореди на радно место на које је радио пре незаконитог престанка радног односа као и да му надокнади трошкове поступка колико исти буду износили са законском затезном каматом почев од пресуђења па до исплате у року од 15 дана.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом број Гж1 519/18 од 12.03.2018. године, преиначио пресуду Основног суда у Руми број П1 536/12 од 23.11.2017. године, па је поништио решење в.д.генералног директора туженог број ../12 којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 21.02.2002. године и анекс уговора од 01.12.2005. године, па је обавезао туженог да тужиоца распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми. Преиначио је одлуку о трошковима поступка тако што је обавезао туженог да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 155.250,00 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате и да исплати трошкове жалбеног поступка у износу од 33.000,00 динара у року од осам дана.

Тужени је против правноснажне другостепене пресуде изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је изјавио одговор на ревизију у којем је поставио захтев за накнаду трошкова.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), па је оценио да је ревизија туженог основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је тужилац био у радном односу код туженог на неодређено време на пословима достављача ВВ пошиљки. Корисник ВВ услуга ГГ из ... се обратила туженом са молбом да јој се ажурније доставља пошта уз навод да је од 01.01.2012. године пошту добила два пута, да је са супругом власник ЗТР „ДД“, и да им ствара озбиљне проблеме у пословању јер не добијају благовремено фактуре пословних партнера, да су од неких обавештени да су пошиљке враћене, да не могу ажурно да воде пословне књиге, на шта су обавезни законом. Тужилац је 26.03.2012. године дао изјаву да није доставио пошту на време у реону ... због обима посла – ширег доставног реона и да треба реон да се смањи и прими још један радник. Поводом молбе ГГ од 13.03.2012. године, управник ВВ ... је вршила увид у доставне књижице за месец март и утврдила је да је за фирму ДД је 08.03. и 09.03. било три пошиљке, да су раздужене са назнаком „извештен“, да су пошиљке враћене 15. и 16.03.2012. године са назнаком „није тражио“, а да ГГ није добила извештај о приспећу, тако да пошиљке није могла ни да подигне. Тужилац је 30.03.2012. године дошао на раздужење у 16,30 часова и раздужио се са упутничким „новчаним“ задужењем, а није са писмоносним. На тражење контролора ЂЂ да се раздужи, тужилац је напустио ВВ, однео је са собом и писма и доставну књижицу, искључио је службени мобилни телефон. Контролор је, да би завршила радни дан, пошиљке пребацила у наредну доставу уз консултацију са управником ВВ, а контролор их је раздужила 02.04.2012. године када је тужилац донео пошиљке и доставну књижицу. Увидом у доставне књижице које садрже број пошиљки и остале потребне податке, а које су потписане од стране тужиоца је утврђено да је за 08.03.2012. године и за 09.03.2012. године тужилац био задужен са три пошиљке које су биле за ЗТР „ДД“, а да ниједна није испоручена. Увидом у доставну књижицу од 30.03.2012. године за тужиоца је утврђено да је тога дана био задужен са 76 пошиљака – три вредносна писма, две R-ino pošiljka и 71 препоручених пошиљака. Тужилац је на доставу вратио 38 пошиљки са остављеним извештајем. Из доставнице – књижице за поштару ЕЕ за исти дан је утврђено да је на задужењу имао 83 пошиљке и да је од тога испоручио 77 пошиљки. Тужилац је туженом умањено зараду за месец јануар 2012. године због неиспуњења радних задатака, а претходно му је умањено зараду и у новембру 2011. године због несавесног обављања радних задатака и повреде радне обавезе. Тужени је тужиоцу доставио упозорење 12.04.2012. године у коме је навео основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују да су се стекли услови за отказ, жалбе корисника ГГ од 26.03.2012. године, доставних књижица од 08.03. до 09.03.2012. године, изјаве Вишег контролора

ЂЂ од 05.04.2012. године, те шта је све учинио у обављању послова поштара. Тужилац је позван да се изјасни на упозорење у року од 15 дана. Упозорење је потписано од стране директора радне јединице СР ... и снабдевано печатом, те уручено тужиоцу. Тужени је 19.06.2012. године под бројем ../12 донео решење о отказу уговора о раду због повреда радних обавеза утврђених чланом 98. Колективног уговора туженог због непрописно и несавесно извршавања радних обавеза и одбијања извршавања радних задатака и налога непосредног руководиоца без оправданог разлога и због непостојања радне дисциплине прописане чланом 10. став 3. Етичког кодекса туженог, односно зато што је његово понашање тако да не може да настави рад код послодавца. Решење је потписао заменик генералног директора.

Решењем од 19.11.2007. године ЖЖ је именован за заменика генералног директора почев од 26.11.2007. године, а разрешен је те функције на основу решења туженог од 25.03.2013. године.

Одредбом члана 23. Статута туженог је прописано да предузеће заступа и представља генерални директор. У случају одсутности генералног директора предузеће заступа и представља заменик генералног директора са свим правима и дужностима генералног директора. Генерални директор предузећа може своје овлашћења за заступање и представљање пренети на друге раднике предузећа у складу са законом и статутом.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је утврдио да је тужилац одговоран за повреде радне обавезе и непоштовање радне дисциплине која му се побијаним решењем о отказу уговора о раду стављају на терет, па је из тог разлога одбио тужбени захтев тужиоца.

Другостепени суд је оценио да је правилно првостепени суд утврдио да је тужилац одговоран за повреде радне обавезе и непоштовање радне дисциплине. Међутим, сматрао је да је првостепени суд погрешно применио материјално право када је одбио тужбени захтев тужиоца зато што решење о отказу уговора о раду није потписао генерални директор. Наиме, решење о отказу уговора о раду је потписао заменик генералног директора ЖЖ. Супротно оцени првостепеног суда који је оценио да је заменик генералног директора имао овлашћење на основу члана 23. став 2. Статута туженог, да у одсутности генералног директора предузећа потпише решење о отказу уговора о раду, другостепени суд је сматрао да заменик генералног директора није био овлашћено лице да донесе такво решење. Навео је да из одредбе члана 192. став 1. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05... 54/09), а који се у конкретном случају примењује, произилази да о правима, обавезама и одговорностима из радног односа одлучује директор, а други запослени само ако га директор на то овласти у писаној форми. Како тужени у току поступка није доказао да је заменику генералног директора ЖЖ, генерални директор дао писано овлашћење да донесе оспорено решење, то је решење о отказу уговора о раду незаконито па га је поништио и обавезао туженог да тужиоца врати на рад.

Ревидент основано у ревизији указује, као што је то чинио и у току првостепеног поступка да је оспорено решење о отказу уговора о раду потписало овлашћено лице указујући на члан 23. став 2. Статута туженог.

По оцени Врховног касационог суда, апелациони суд је погрешно применио материјално право када је оценио да заменик генералног директора на основу члана 23. став 2. Статута туженог није имао овлашћење да потпише решење о отказу уговора о раду тужиоца.

Имајући у виду да је решење о отказу уговора о раду потписало лице које је било на то овлашћено на основу члану 23. став 2. Статута туженог, нема повреде члана 192. Закона о раду. Како су нижестепени судови утврдили да је тужилац одговоран за повреде радне обавезе и непоштовање радне дисциплине које су му побијаним решењем о отказу уговора о раду стављене на терет, да је процедура отказа спроведена у складу са одредбама Закона о раду, Врховни касациони суд је оценио да је решење о отказу донето на основу члана 179. став 1. тачка 2. и 3. Закона о раду, те да зато тужбени захтев тужиоца није основан.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је одлучио као у првом ставу изреке на основу члана 416. став 1. Закона о парничном поступку.

Како је Врховни касациони суд преиначио другостепену пресуду, то је на основу члана 165. став 2. Закона о парничном поступку одлучио и о свим трошковима поступка, па је обавезао тужиоца да туженом надокнади трошкове састава ревизије у износу од 33.000,00 динара. Тужени је успео у спору, али није поставио захтев за исплату трошкова првостепеног поступка, а трошкове жалбеног поступка није имао па му се ти трошкови не досуђују. Трошкови су одмерени у складу са важећом Адвокатском тарифом, а на основу члана 153. став 1, 154. и 163. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић